KURJER KRAKOWSKI.

D. 27 marca. 1835. PIĄTEK. Nr 70.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

Zamieszanie i rabunek Żydów posądzonych o zamordowanie dziecka na ulicy S. Anny r. 1407.

KRAKOW.

W czoraj odbyło się żałobne nabożeństwo na Podgórzu za ś. p. N. Cesarza Franciszka. – Wojsko cesarsko-austryackie wszelkiej broni, władze cywilne Podgórza, wiele osób z Galicyi, władze cywilne i wojskowe oraz wiele mieszkańców z Krakowa i cała kapituła były obecne na tym smutnym obrzędzie. Celebrował JW. xiądz senator Walczyński, a mowę pogrzebową miał X. Tauscher. — Katafalk zaleca się wielkim gustem: cały ułożony z broni, a trumna na nim stoi wsparta na pałaszach. – Po bokach stoją cztery kolumny z broni i po jednej armacie. – Przez cały dzień pobożni Krakowianie zapełniali świątynię, modląc się za ś.p. swego dobroczynnego Protektora.

W Krakowie przy głównym rynku, w gmachu Sukiennicach dnia 31 Marca b. r. o god. 10 rannej w drodze exekucyi sądowej licytacya publiczna odbędzie się, to jest: kanap, krzeseł, komód, stołów, szaf, książek hebrajskich, szkła, miedzi, bielizny i innych za gotowe pieniądze zaraz, w kurancie. Kraków d. 21 Marca 1835 r.

Skorczyński kom. sąd.

Austrya. W czasie obrzędu pogrzebowego tak wielki był nacisk, że 5 ludzi życie straciło. Za osobliwość uważano, iż N Cesarz Ferdynand nie tytułuje się królem Jerozolimskim. Ponieważ sejm w Siedmiogrodzie wielce zmartwił N. Cesarza Franciszka, przeto W edeńczycy wielbiąc cnoty Jego mówią: „Cesarz umarł, gdyż po raz pierwszy musiał być surowy.“ Pani Weisenthum, p. Rupprecht i Castelli napisali piękne treny na uczczenie pamięci N. Cesarza Franciszka i wkrótce będą drukiem ogłoszone. (G. B. V.)

Anglia. Na posiedzeniu izby wyższej dnia 10 b. m. lord Brom (Brougham) zapytał xięcia Wellingtona względem stosunków z Rossją, które jak się zdaje znowu zawikłane zostały z powodu odpłynienia flotty angielskiej z Malty, również, że skon N. Cesarza Austryi nie pozostanie bez wpływu na te stosunki. Przy tem dodał, iż w takich okolicznościach potrzebny jest poseł angielski w Petersburgu, mający doświadczenie, wielkie talenta i wzrok przenikliwy. X. Wellington odpowiedział, że odpłynięcie flotty nie nastąpiło z przyczyny ważnych sporów Anglii z Rossją, że tych sporów nie ma a może i niebędzie. Co do poselstwa, wkrótce margrabia Londonderry uda się

do Petersburga, skoro czas stanie się łagodniejszy. Względem polityki N. Dworu Austryackiego nie powiedzieć niemoże, bo wiadomość o skonie N. Cesarza dopiero odebrał. Na posiedzeniu izby niższej projekt o zniesienie podatku od słodu podany przez margrabiego Chandos, odrzucony został większością 35o głosów przeciw 191 Wielu z teraźniejszych ministrów i innych deputowanych, którzy przyrzekli swoim wyborcom, że będą głosować za zniesieniem tego podatku, widząc w tem upadek ministrów, głosowali przeciw niemu i usprawiedliwiali się przed wyborcami, że podobne prawo byłoby nieszczęściem dla kraju. P. Hume na posiedzeniu izby niższej 12 b. m. oświadczył Robertowi Peel, iż zaniechał projektu, aby ministrom przyznać tylko na 3 miesiące zasiłki pieniężne. Ten postępek usprawiedliwiał, iż członkowie oppozycyi uważają przyjęcie tego projektu za niedostateczne do wyrażenia nieufności izby do teraźniejszych ministrów, a w końcu dodał, że wkrótce wniesie projekt, obejmujący w sposobie stanowczym oznajmienie izby, iż nie ma żadnego zaufania do ministrów. Robert Peel wyraził z tęgo powodu największe niezadowolenie i chciał wiedzieć, który dzień p. Hume obrał dla uskutecznienia swego zamiaru P. Hume rzekł, iż oznaczenie dnia od niego zależy i chce jak najprędzej usunąć wszelkie zmartwienie ministrom. — Dzienniki Torysowskie trjumfują z tego oświadczenia pana Hume i dają za przyczynę, iż niespodziewał się większości dla siebie. Lecz wszyscy członkowie oppozycyi, na prywatnem posiedzeniu zgodzili się jednomyślnie na wniesienie tego projektu, i Hume poszedł za tem zdaniem. Uważali oni, iż niewypada nic stanowić, coby mogło przedłużyć życie ministerjum, dopóki nie będzie wiadomy wypadek wniosku Lorda Russel na 23 b. m. odłożonego, „że przewyżka dochodów kościoła Irlandzkiego nie będzie wyłącznie obróconą na korzyść nauk, będących w związku z protestanckim kościołem.“ Jest to ważne pytanie, już tylekroć przez nas powtórzone, od jego bowiem rozwiązania zależy, czy Reformiści, czy Torysowie górę wezmą, czy Irlandja będzie nadal uważaną jako kraj zdobyty, jako prowincya angielska, czy jako niepodległa część państwa angielskiego. To pytanie reformiści chcą rozstrzygnąć jasno i stanowczo, pierwej, nim projekt Humego wniesiony będzie. Wszyscy deputowani Irlandyi, członkowie przeszłego misterjum i cała oppozycya, są w tym względzie jednomyślni. Jeźli po uskutecznieniu tego zamiaru ministrowie pozostaną na urzędach, wtedy dopiero izba zrobi krok stanowczy oświadczając. że ministrowie nie mają jej zaufania

(G. B. V.)

Francya. Po trzech tygodniowych kłopotach i ministeryalnym bezrządzie, dawni ministrowie pozostali znowu na urzędach, prócz marszałka Mortier, którego miejsce objął Xiąże Broglie prezes Rady, a ministerstwo wojny admirał Rigny były minister spraw zagranicznych. Marszałka Maison we-

zwano aż z Petersburga na ministra wojny, czego zapewne odmówi, niechcąc zamieniać poselstwa które przynosi 1300 tysięcy franków rocznie, za urząd w ministeryum, któryby w krótce utracił. — Wszyscy marszałkowie obecni w Paryżu postanowili prosić mar: Maison, aby nieprzyjął ofiarowanego sobie ministerstwa.— Przyczyną poróżnienia ministrów, dla którego chcieli wziąść dymissyą, była amnestya. A ponieważ teraźniejsi ministrowie są jej przeciwni, przeto obecne ministeryum długo trwać nie może, zwłaszcza że większość w Izbie deputowanych pragnie amnestyi dlauspokojenia rozjątrzonych umysłów. Xiąże Broglie złożył dawniej ministerstwo, gdy projekt o wypłatę długu Ameryce, Izba deputowanych większością 8 głosów odrzuciła. Ten projekt przedstawi znowu Izbie, a jeźli go ona odrzuci, w takim razie nie tylko xiąże, ale wszyscy ministrowie się oddalą, bo ci mężowie, *mówi dziennik Sporow*, organ ministrów. mieli odwagę wyznać publicznie, że żadne ministeryum bez większości za sobą wizbie utrzymać się nie może — P. Pasquier prezes izby parów zawiadomił przed kilku dniami króla, że proces więźniów politycznych niepodobna dalej prowadzić, i że wszyscy parowie żądają dla nich amnestyi, która zapewne w imieniny króla ogłoszoną będzie.

Turcya. Oczekują niecierpliwie odpowiedzi z Paryża na ostatnią notę podaną posłowi Francuzkie:, przez Reis Effendego względem odmówienia haraczu przez Mehmeda Alego. Wątpią o pomyślnej wiadomości ze strony Francyi, która sprzyja widokom Paszy Egiptu. W takim razie Turcya znajdowałaby się w tem położeniu jak przed 6 miesiącami. Są to owoce niepewnego pokoju; na nic się niezdały półśrodki. Gazety włoskie donoszą, że zaburzenie w Albanii wybuchło w skutek uciemiężenia przez urzędników, Sułtan będąc w przykrem położeniu, skłonił się do żądania Albańczyków, ukarał urzędników, i tym sposobem kraj uspokoił. Ibrahim udał się nagle z Syryi do Egiptu; niewiadomo, czy słabość ojca, czy tez inna przyczyna spowodowała ten odjazd w chwili, gdy Syrja wciągłem trwa poruszeniu. Miasto Tripolis i jego okolica zostaje we władzy rokoszanów; żaden okręt nie może się zbliżyć do tego portu, bo mu grozi rabunek i zniszczenie.

Portugalia. Na posiedzeniu sejmowem zażądał jeden deputowany, aby izba uchwaliła podziękowanie dla jenerała Lafayetta, który nie tylko sam przemawiał publicznie za sprawą Portugalii, ale i jego siostrzeniec walczył pod chorągwiami Don Pedra. Żądał również aby podobne podziękowanie przesłano innym Francuzom dobrze zasłużonym dla Portugalii i aby popiersieLafayetta umieszczono w sali posiedzeń sejmowych.— Sejm zajmuje się zniesieniem kary śmierci i bezżeństwa xięży. Przeszło milion papierowych pieniędzy znowu spalono.

O pszczolnictwie.

Podług poszukiwań pana Mikołaja Witwickiego nad pszczolnictwem krajowem, w szacownem

działe pod tymże tytułem zawartych, Ukraina, Podole, część Wołynia z Ukrainą i Podolem granicząca i Galicya przyległa Podolowi i Wołyniowi, tudzież urodzajne obwody dawnej Wielkiej Polski, to jest część kraju 4000 mil kwadratowych zajmująca i najprzyjaźniejsza hodowaniu pszczół, liczy teraz 2 miliony pniów pszczolnych; taż sama część kraju mogłaby utrzymywać podług uwag p. Witwickiego 10 milijonów pni. Większa część ziemi do dzisiejszego królestwa polskiego należąca, druga część Galicyi i część Litwy nad Niemnem to jest drugie 4000 mil kwadr: kraju, za dobre położenie dla pszczół uważać się mogącego, utrzymuje teraz 1,400,000 pniów, a utrzymywaćby mogło 8 milijonów. Druga część Wołynia z Litwą granicząca i Litwa przypierająca do Wołynia, część Podlasia tudzież podobne położenia w innych dzielnicach znajdujące się, w rozległości z poprzedniemi, trzecie 4000 mil kwad: obejmujące, za mierne do chowu pszczół uważane, utrzymują dziś milijon pni, a utrzymywaćby ich mogły 6 milijonów.— Nakoniec reszta dawnego kraju Polskiego, okryta po części bagnami, najmniej do chowu pszczół zdolna, utrzymuje dziś 22,500 pni, a utrzymywać by mogla półtora milijona. Możnaby więc podług powyższego rachunku zaprowadzić jeszcze w prowincyach polskich 20,875,000 pniów, rachując zaś po 10 złp. korzyści rocznej z jednego pnia, przy udoskonalonem pszczolnictwie, powiększyć dochód krajowy o złotych pol: 208,750,000, a podług najniższego rachunku o 90,500,000: w ostatnich zaś latach czynił tylko 11,500,000. Z wiernego tej gałęzi przemysłu wnosi Autor, że opatrzność Polsce w miejsce kopalni kruszców, przeznaczyła pszczolnictwo, z którego dochód najobfitsze kopalnie przewyższa.

DONIESIENIA.

Bartłomiej Hell Tyrolczyk przybędzie tu w końcu miesiąca kwietnia r. b. z bydłem rogatem tyrolskiem i szwajcarskiem, tudzież z owcami i trykami hiszpańskiemi. Ktoby sobie życzył obstalónek na zwyż wspomnione bydło i owce zrobić, uda się do pana Gaydzitzy mieszkającego na Kazimierzu przy moście Podgórskim pod N. 179.

W hotelu pod Królem Węgierskim w handlu win W. Knotza zostały zniżone ceny: Offner czerwony kwarta po 1 złp. 6 gr. na 24 gr. a Nessmüller biały po 1 złp. 6 gr. na 1 złp. 2 gr.

Przybyli do Krakowa. Lichtenstein xiąże Jenerał kuryer Ces: Austryacki z Wiednia. Macuski Piotr, Schultz Jan, Domaszewska T. Marynowski Henryk, Schlosser Karol z Galicyi. Matzke Antoni, Schmidt Wilhelm, Hüter Ludwik, Otto Henryk, Hauser Ferdynand z Prus. — Ferencowicz Jan, Szynkiewicz Jacek, Chobrzyński Antoni ob. Ozdzieński Wojciech z Polski.

W DRUKARNI J. CZECHA, NAKŁADEM WYDAWCY TESSARCZYK.